

lb geleverd, uit Cochin, Cranganur, Chettuvay en Cannanur kwam 112.249 lb, dus samen 1.410.309 lb. Dit is 92.160 lb minder dan in 1761. Door de herstelde rust is verbetering te verwachten en Travancore beloofde uit Parur en Alangadu, welke gebieden het veroverde, direct te Cranganur te zullen leveren. Dit is voordeliger dan leverantie in het zuiden, waar ropia 65 het kandijl betaald moet worden. [fol. 1815] Nu zou de prijs volgens het contract ropia 55 zijn. Daarom is het bestuur opgedragen om, als dat zonder bezwaar en nadeel kan geschieden, vervoer naar Purakkad te verhinderen. Wegens de onrust in het gebied van de Kolathiri verwacht men uit Cannanur weinig peper te krijgen, hoewel de prins-regent een hoveling aanstelde om middelen te bedenken om de achterstand weg te werken. De leverantie te Cochin, Cranganur en Chettuvay zal nog minder zijn, omdat Travancore de peper uit de gebieden van de zamorin van Calicut en de koning van Cochin voor zichzelf reserveerde. Omdat men dus geheel van Travancore afhankelijk is, moet het hoe dan ook te vriend gehouden worden, opdat die vorst het contract zal nakomen. Daarom is in november 1763 op zijn verzoek uit Batavia toegezonden: 1500 stuks rondscherp van 12 lb, 500 van 8 lb, 500 van 6 lb, 600 van 4 lb, 300 van 3 lb, 30 stuks langscherp van 8 lb, 50 van 4 lb, [fol. 1816] 100 van 3 lb en 1000 grenadiers geweren, half om half met ijzeren en houten laadstokken. Maar men was zeer ontstemd dat, volgens de Cochinse negotieboeken van 1761/62, Travancore was gedebiteerd voor f 538.603 op leverantie van peper. Het argument was dat de Compagnie achterliep met de levering van ammunitie etc. Het bestuur is opgedragen om de schulden van de inlandse vorsten en leveranties en vooruitbetalingen aan hen, die tot f 803.757 zijn opgelopen, niet verder te vergroten, maar juist te verminderen. Van hen, en in het bijzonder van Travancore, moet opheldering over de uitstaande gelden geëist worden. De onderpannen van de overleden desinganadu, bestaande uit naar men verwacht weinig opbrengende gouden voorwerpen, moeten verkocht worden, want ze worden toch niet afgelost. Hoewel ze over grote armoede klagen, mag niet meer worden overgegaan tot ondersteuning van verdreven en naar de Compagnie gevluchte vorsten. Uitgezonderd hiervan is de prinses van de perakat tavazhi, van wie de echtgenoot sedert 1739 veel steun aan de Compagnie heeft verleend en die nog steeds nuttige diensten aan het hof van de zamorin van Calicut verricht. Hij doet thans moeite van de zamorin diens landen [fol. 1817] rond Chettuvay over te nemen. Ze zijn verleden jaar als onderpand voor zijn schuld geëist, maar waren nog niet afgestaan. Met goedkeuring van Travancore en de koning van Cochin zijn ze door het bestuur in beslag genomen en brachten ze reeds $860\frac{3}{4}$ gouden fanums à 6 stuiver het stuk en $763\frac{1}{4}$ parra nely op. Door de ijver van de commandeur bracht het verpachten van $167\frac{1}{4}$ parra zaailand, 38 zoutpannen en 1195 bedden op de vlakte buiten het fort te Chettuvay, $509\frac{1}{2}$ parra nely en f 312,- per jaar contant op. Zes tuintjes te Cannanur brachten f 129,- per jaar op, het invoeren van tabakspacht te Baliaportoe f 240,- en te Chettuvay f 720,-. Invoering van die pacht in het gebied van de Pazhancheri Nayar bracht ter verdeling met die heer f 600,- en de overige opbrengsten daar op. Klachten van de pachters van Callicherij Bitsjoer over afpersing door onderdanen van Travancore, noopten om toestemming te geven om deze verafgelegen gebieden zo mogelijk met de koning van Cochin te ruilen tegen de achttieneneenhalfde dorpen van Pappinivattam. Daar maakte deze aanspraak op uit hoofde van een akte van afstand. [fol. 1818] Zo kan voorkomen worden dat de koning van Cochin, of Travancore zich in de gebieden tussen Chettuvay en Cochin nestelen en de bevolking daar en in het naburige Cranganur lastigvallen en kwellen. Men hoopt ook dit laatste rijkje tot het betalen van tienden te kunnen brengen. Zo wordt de door de vorsten van Cochin, Travancore en de zamorin van Calicut erkende hegemonie over alles dat tussen Cochin en Chettuvay ligt, geëffectueerd en plukt men daar de vruchten van. Het bestuur is aangespoord om alles in het werk te stellen om de verpachting van Compagnies rechten, die dit jaar buiten de genoemde groei is wegens de stremming van de inlandse vaart door geruchten over oorlog etc., maar f 44.300, of f 415 meer dan vorig jaar bedroegen, tot grotere bloei te brengen. Als de herstelde rust standhoudt, zal die zeker toenemen. Als de handel van de Compagnie groeit, nemen de tol- len ook toe. Tegen de verwachting in is deze in het afgelopen boekjaar niet naar wens ge-